

frøgtede for, at Billetterne skulde blive saa hurtigt udsolgte, at man ikke kunde sikke sig Plads. Andre havde faaet lignende Anmodninger, og i „Dindagsforeningen“ blev det ved et Møde Aftenen den 8de Oktober aftalt mellem Flere, at jeg skulde modtage 100 Stykker Billetter og Bogtrykker Henriksen 200 Stykker. Disse 300 Billetter modtog jeg ved min Nærværelse sammen med Hr. Bjørnbaek fra Billetkasjerer Johansen i Kasino om Aftenen den 9de Oktober. De 200 Billetter afleverede jeg til Bogtrykker Henriksen, men de 100 bleve hurtigt solgte i mit Hjem til den fastsatte Entré af 1 Mark pr. Billet, og stete dette Salg ikke alene til Befjendte eller til Saadanne, som jeg antog samstemmede med Bjørnbaek i politisk Retning, men Enhver, uden Hensyn til om jeg kjendte ham eller ikke, erholdt Billetter hos mig, saa længe jeg havde nogen. Da de 100 Billetter hurtigt bortredes, bad jeg Fredagen den 10de Oktober — uden Hr. Bjørnbaeks Vidende — Billetkasjerer Johansen om endnu 50 Billetter, der ligeledes bleve affatte paa samme Maade og til Pris 1 Mark i mit Hus.

Jeg kan derfor ligeoverfor de mod Hr. Bjørnbaek fremkomne offentlige Udtalelser om denne Sag erklære:

at Hr. L. Bjørnbaek hverken selv har uddelt eller har opfordret mig til at uddele nogen af de mig til Salg overladte Billetter til Mødet i Kasino til visse bestemte Personer, og

at samtlige de mig overladte Billetter ere solgte til den fastsatte Betaling af 1 Mark pr. Styk, hvilken Betaling af mig er afgiven til Hr. Bjørnbaek med Fradrag af Udgifterne til Befjendtgjørelser i Bladene.

Kjøbenhavn den 10de Januar 1874.

N. S. Krug.

Den anden Erklæring, som jeg maa tillade mig at oplæse, er fra Bogtrykker Henriksen. . . .

Formanden: Jeg maa bemærke, at det kun er paa Grund af det, der forud er passeret, at jeg har anset det tilstedeligt at oplæse den nu meddelte Erklæring. Jeg skal henstille til det ærede Medlem, om han ikke ved at karakterisere eller ved at angive Indholdet af den anden Erklæring, vil opnaa samme Diemed som ved at oplæse den, saa at jeg ikke nødes til ogsaa her at gjøre en Undtagelse fra den almindelige Regel.

Winther: Ja, da jeg agter at indlægge Erklæringen paa Thingets Bord, kan den ærede Formands Henstilling gjøres Fyldest fra min Side.

3die Februar.

Jeg skal inidvertid bemærke, at jeg selv havde en Fornemmelse i samme Retning, og derfor gjorde jeg en Henstilling, inden jeg begyndte Oplæsningen. Hr. Henriksen slutter med at erklære, at „Hr. L. Bjørnbaek hverken selv har uddelt eller har opfordret mig til at uddele nogen af de mig til Salg overladte Billetter til Mødet til visse bestemte Personer, og at samtlige de mig overladte Billetter ere solgte til den fastsatte Betaling af 1 Mk. pr. Styk, hvilken Betaling igjen af mig er afgiven til Hr. Bjørnbaek.“ Det forekommer mig, at disse Erklæringer gjøre det klart, at Forespørgeren har troet for meget paa Beretninger, som han har læst i Blade, der ere fjendtlige mod Hr. Bjørnbaek. I Dørigt skal jeg nu overlade Dommen herom til enhver Upartist. — Den anden Beskyldning, der er fremdraget her fra Forespørgerens Side, gaar ud paa, da denne Sag angaar en Mandes Ære, forekommer det mig rimeligt, at det blev hørt, hvad jeg har at sige Hr. Bjørnbaek har med Hensyn til denne anden Beskyldning skrevet i „Aarhus Amtstidende“ af 18de Oktober 1873, at hans Fjender have søgt at udbrede den Efterretning, som han flere Gange i Forveien har medtaget, at han har været Medlem af „Internationale“, og at han har søgt at lægge Skuld derpaa. For ikke at opholde Thinget længere end høist nødvendigt, skal jeg blot oplæse nogle faa Linier. Han skriver: „Der skal jeg da atter erklære, at jeg aldrig har været Medlem af det udenlandske Selskab „Internationale“, og der har altsaa aldrig været Anledning for mig til enten at „dølge“ eller „aabenbare“ dette. — Derimod har jeg været Medlem af „Den internationale Arbejdsforening for Danmark“, og dette har jeg selv strax offentliggjort Dagen efter, at jeg indmeldte mig paa et offentligt Møde.“ — Der er altsaa ikke nogen Sandsynlighed for, at Hr. Bjørnbaek skulde have søgt at skjule det. Han fortsætter saaledes: „Jeg indtraadte i dette den Gang lovlige Selskab, tilladt af Landets Dyrighed, for at gjøre mit Bedste for, at Alt holdtes i lovlige Spor og for paa ærlig og aaben Maade at oplyse, berolige og veilede Selskabets Medlemmer, saa vidt jeg formaade.“ Ved min Indtrædelse i „den internationale Arbejdsforening for Danmark“ erklærede jeg, at jeg kun vilde være deri, saa længe det gik til med den strengeste Lovlighed. Da der den 5te Mai 1872 stete Noget af Selskabets Bestyrere i Kjøbenhavn, som af Dørigheden blev erklæret for ulovligt, saa meldte jeg mig, i Genhold til min Erklæring ved Indtrædelsen, strax ud.“